

DE VISSSENDE VERZAMELAAR is het officiële orgaan van de Vereniging Hengelsport Verzamelaars, opgericht in 1993.[PRIVATE }

Verschijnt 2 maal per jaar.

Jaarcontributie VHV: f 25,- per jaar.

Jaarcontributie buitenland: f 25,- per jaar.

Girorekening VHV: 6733842, t.n.v. J.C.C.W. Foppele en/of H.M. Verswijveren.

Adres: Admiraliteitslaan 418, 's-Hertogenbosch.

Opzeggingen van het lidmaatschap vóór 1 december schriftelijk bij de secretaris van de vereniging.

Het bestuur van de VHV bestaat uit:

Voorzitter en penningmeester: Joep Foppele, Admiraliteitslaan 418, 5224 EM 's-Hertogenbosch,
tel.: 073 - 6221229.

Secretaris: Herman Verswijveren, Prinsenhove 66, 4336 HC Middelburg,
tel. + fax.: 0118 - 615818

Redacteur verenigingsorgaan: Kees Ketting, Biesboschlaan 20, 5691 LE Son,
tel. + fax.: 0499 - 474393.

Leden: Erik van den Berg, tel.: 073 - 5213097
Yvan Bonnevalle, tel.: 080 - 5119017.
Iwan Garay, tel.: 040 - 2416176.
Arie Saueressig, tel.: 0320 - 288085.

Behoudens uitzondering door de wet gesteld, mag zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgeefster van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking.

ALS IK EENS MEER TIJD HAD, DAN....

Op een van de eerste dagen van het nieuwe jaar kreeg ik een briefkaartje van VHV-lid Willem Cupedo. Hij was nieuwsgierig om te horen of ik zijn laatste brief, met aanbod om wat dubbele zaken te ruilen, wel ontvangen had. Hij had sinds die brief van misschien 2 maanden geleden niets meer van me vernomen. Op zo'n moment realiseer ik me dat er heel wat fanatiekere VHV-leden zijn dan ondergetekende.

Leden die zich het vuur uit de sloffen lopen om die missende Mitchell molenslinger, die eerste druk van dat kleine AHB boekje of die ABU catalogus uit 1956 aan de verzameling toe te voegen. Bij mij is het zo dat ik het verzamelen van heel veel oude hengelsportzaken hardstikke leuk vind, doch er gewoonweg veel te kort tijd voor heb. De weg naar de hel is geplaveid met goede voornemens, luidt een spreekwoord. En ik denk dat ik op geen enkel gebied van de sportvisserij in de loop der jaren zoveel goede voornemens heb gehad als op verzamelgebied. Ik zal er eens een aantal de revu laten passeren. Wie weet is het dan zo dat er VHV leden zijn die mogelijkheden om te ruilen zien en me dan voor het blok zetten zodat ik eindelijk onder wat meer druk van buitenaf ga doen wat ik al zo lang van plan was.

Veel te veel vliegvisboeken

Al vele jaren loop ik met het plan rond om eens grote opruiming te houden in de vrij grote verzameling vliegvisboeken die ik heb. Begin nu niet meteen om een lijst met titels te vragen, want die heb ik niet à la minute bij de hand. Wel zitten bijna alle titels in de computer maar ze zijn niet onderverdeeld in b.v. rubrieken zoals snoek, karper, vliegviszen etc, maar op naam van de schrijvers gerubriceerd. Vaak krijg ik de vraag hoe ik nu in hemelsnaam aan zoveel, vooral Engelse, vliegvisboeken kom? Heel eenvoudig, door goede kennissen in de vliegviswereld die van hun boeken af wilden. Zo kocht ik de meeste vliegvisboeken van André Steentjes, die waarschijnlijk zelf een van de eerste Nederlandstalige vliegvisboeken schreef. Ik leerde vliegviszen van Hans Durivou en als deze vliegvisfanaat weer eens geld nodig had, verkocht hij mij boeken, hengels en andere zaken op vliegvisgebied. Ik kan zo nog wel effe doorgaan, maar feit is dat dit boeken zijn waar ik nu weinig affiniteit mee heb. Toch is dat niet de hoofdreden dat ik deze boeken t.z.t. eens een keer weg doe. De echte reden is ruimtegebrek op de boekenplanken. Nu moeten er visboeken, catalogi en ingebonden jaargangen van Nederlandstalige visbladen in dozen worden opgeborgen en die zie ik liever op de plaats van die meer dan 100 vliegvisboeken staan. Dus dit is een van de eerste zaken die ik ga regelen als ik meer tijd zou hebben.

Een goudmijn van oud ijzer

Laatst was VHV-bestuurslid Iwan Garay bij me op bezoek om niet alleen over de voor- en nadelen van de nieuwste Dyneema lijnen te praten maar natuurlijk ook over oude molens. Ik vermoed dat Iwan zo nu en dan tranen in zijn ogen kreeg bij het zien van mijn ruimtebesparende opbergsysteem voor oude molens: grote kartonnen dozen! Hier hetzelfde verhaal. Mensen weten dat je geïnteresseerd bent in oude hengelspullen sturen je een kapot molentje van opa die is overleden of, wat gebeurd is, een compleet zeildoeken regenpak met bijbehorende zuidwester...

Je bent dan ergens teveel verzamelaar om het terstond in de vuilnisbak te knikkeren, dus ook maar ergens bewaren en ik heb dat pak nu nog.

Door vele contacten in het buitenland kreeg ik ook molens van over de grens, speciaal uit

het Oostblok, en zo kan het gebeuren dat ik momenteel twee dozen vol met oude molentjes heb. Als ik Iwan geloven moet, zitten daar voor molenverzamelaars interessante exemplaren tussen. En dan heb ik het niet over de nog goed functionerende Illingworth no. 3 in originele doos. Deze oudste molen, die ik stom toevallig in Engeland in een antiekzaakje voor een prikkie op de kop tikte, doe ik niet weg. Als ik nu eens wat meer tijd had, dan zou ik een lijst maken van deze molens en die naar de redactie van dit blad sturen om te zien of er iets te ruilen valt met andere verzamelaars.

Let op, ik heb het over ruilen. Ik heb weinig zin ze te verkopen want ieder briefje van honderd ziet er tenslotte hetzelfde uit.

Het begon met ABU

De allereerste zaken op hengelsportgebied die ik gericht begon te verzamelen, waren ABU catalogi. Midden 50-er jaren zat ik in Alkmaar op school en kwam ik zééér regelmatig in de hengelsportzaak van Cees Bijvoet. Zijn bijnaam was "ABU-Keessie". Hij heeft me destijds overtuigd van de kwaliteit van deze "made in Sweden" producten.

Ik kreeg daar m'n eerste Tight Lines catalogus, soms de Duitse uitgave Petri-Heil en ook een keer de Zweedse uitgave Napp och Nytt met daarin nog meer informatie dan in de buitenlandse uitgaven. Ik las ze diverse keren, droomde er van om zelf eens met een foto met recordvis in zo'n catalogus te komen en automatisch viste ik veel met ABU materiaal. En omdat ik nog steeds vis met die ABU 505 uit 1962 en ABU 506 anno 1971, durf ik te beweren dat het oerdegelijk, functioneel materiaal was. Maar goed, terug naar die ABU-catalogi. Ik vond het een sport om ze in zoveel mogelijk talen te verzamelen, ook al gaat de kennis van de Finse taal niet verder dan dat ik weet dat "hauki" snoek betekent en "kuha" het Finse woord voor snoekbaars is. Het resultaat van vele jaren niet al te fanatiek verzamelen is dat ik er nu zo'n 225 bezit en zelfs nog wel wat dubbele exemplaren heb.

Als ik nu eens wat meer tijd had, dan zou ik een lijst maken van de diverse uitgaven die ik per jaar bezit en de dubbele exemplaren. Misschien zijn er wel ABU verzamelaars, in de ledenlijst zag ik dat er een stuk of 10 leden ABU achter hun naam hebben staan, die zoeken naar b.v. zo'n Nederlandstalige ABU catalogus uit 1978, 1979 of 1980. Ik heb er nog enkele dubbel en ruil ze graag voor een exemplaar dat bij mij ontbreekt, of iets over snoeken.

Boeken over snoeken

Het woord snoeken viel. Een woord met voor mij een hele speciale betekenis. Doordat ik m'n goede vriend Fred Buller ben gaan helpen met het verzamelen van gegevens over kanjersnoeken, ben ik min of meer per ongeluk in de professionele hengelsportwereld verzeild geraakt. Denk nu niet dat ik een hekel aan die uit de hand gelopen hobby heb. Integendeel, ik wil met niemand ruilen. Maar dat de snoek hierdoor een speciaal plekje gekregen heeft, zal men nu wellicht beter begrijpen. Wanneer de vraag komt welke zaken ik met de meeste passie verzamel en waarvoor ze me m'n bed uit kunnen bellen, is het antwoord: oude snoekboeken en informatie + foto's van grote en afwijkende snoeken. Met die snoekboeken wordt het al moeilijker om er een te vinden als je er al zo'n 250 bezit. Toch houd ik me aanbevolen als er leden en lezers zijn die van een, bij mij ontbrekend, snoekboek af willen. Ik heb genoeg materiaal om te ruilen zoals men misschien begrepen heeft. Gegevens over snoeken boven de 18 kilo komen nog steeds uit alle hoeken en gaten van de snoekwereld naar Bovenkarspel. Als ik eens wat meer tijd had, en minder last van

huisstofmijt waar ik allergisch voor ben, dan zou ik een nieuw Domesday boek over echte kanjersnoeken schrijven. Het materiaal is meer dan ruim voorhanden, de kennis en de goede wil ook, slechts de tijd ontbreekt.

Oude snoektuigen, kunstaas uit vervlogen tijden, beksperders, allerlei systemen om aasvis aan te prikken, loodzware bamboe snoekhengels en andere zaken op snoekgebied vind ik eveneens zeer interessant.

Meer en meer kom ik tot de conclusie dat ik me enkel en alleen met deze specialisatie bezig moet houden omdat ik anders door de bomen het bos niet meer kan zien. Vandaar dat ik dit artikel ben gaan schrijven. Ik zou het jammer vinden als deze vliegvisboeken, oude molens en andere zaken waar ik niet zo erg aan gehecht ben, terecht zouden komen bij lieden die ze enkel en alleen willen hebben om er zoveel mogelijk aan te verdienen. Veel liever zie ik ze richting collega-verzamelaars gaan die een gat in de lucht springen als ze dat ontbrekende boek of simpel uitzierende molentje zo op de kop kunnen tikken.

Kom dan naar de beurs!

Na het lezen van bovenstaande regels hoor ik vele VHV-leden zeggen: Waarom kom je dan niet naar de VHV-beurs in Oud-Empel? Het antwoord is heel eenvoudig: Als ik eens meer tijd had, dan...zou ik dat zeker en vast doen. Tot nu toe is het zo geweest dat ik iedere keer andere verplichtingen, vaak in het buitenland, had en gewoon niet kon komen.

De tweede remmende factor is dat ik zoveel spullen in de aanbieding heb dat het me veel te veel tijd kost om ze allemaal "beursklaar" te maken. Misschien is dat wel de weg van de minste weerstand omdat ik nu niets hoeft te doen terwijl ik het ergens wel wil en bang ben dat ik dan geen tijd heb om te snuffelen naar zaken die me interesseren. Hebben andere verzamelaars dat probleem misschien ook? Eigenlijk vind ik alle oude zaken op hengelsportgebied hardstikke leuk, zou ik het allemaal wel willen verzamelen, doch de nuchtere mens in me zegt me dat ik me beter kan specialiseren. Ziedaar het dilemma. Op dit moment doe ik eigenlijk niets anders dan mezelf voor het blok te zetten door de machinerie die moet leiden tot het begin van dat opruimen, die inventarisatie en de uiteindelijke specialisatie in werking te zetten. Dat wil niet zeggen dat ik na publicatie van dit artikel met smart zit te wachten op allerlei telefoontjes van collega-verzamelaars. Nee, wie er interesse in het ruilen van bepaalde zaken heeft, doet er goed aan me een briefje te sturen. Het adres is: Jan Eggers, Postbus 31, 1610 AA Bovenkarspel. En als ik dan tijd heb, dan... helpen we elkaar!

Jan Eggers

EEN VREEMDE ZIEKTE?

Wat hebben hengelsportmateriaalverzamelaars met elkaar gemeen? Behalve dat ze een boeiend clubblad lezen, elkaar tegenkomen op beurzen en rommelmarkten of elkaar ontmoeten bij de Slegte?

En vaak de kleine advertenties in Via Via of de krant napluizen op hengelspullen die bij voorkeur oud en zeldzaam moeten zijn.

Ik weet het niet, maar het gaat om kennelijk onbedwingbare neigingen. Mogelijk zijn ze erfelijk, of besmettelijk. Is het een afwijking? Of een onschuldige vrijetijdsbesteding? Laten we het maar houden op een aantal specifieke gedragskenmerken van langere duur die de drager of eigenaar in elk geval veel vreugde verschaft. Soms wil de omgeving wel eens klagen doordat er ruimtegebrek ontstaat.

Bij mezelf bespeur ik al zo'n 25 jaar de eerdergenoemde neiging om te pas en te onpas te speuren naar hengelsportboeken, molens, reels en (werp)hengels. Soms behoud ik na aankoop of ruil bepaalde artikelen; soms verpats ik ze weer. Het liefst met een (kleine) winst. Omdat het m'n broodwinning niet is, verkoop ik ook wel eens iets beneden de aankoopprijs (niet te vaak natuurlijk).

Ik ben dol op functionele en originele materialen; de kwaliteit van artikelen van de merken ABU, DAM, Hardy, Penn etc. spreekt mij aan, zeker als ze van voor 1970 zijn. Ik kan er moeilijk aan voorbijgaan.

Wat zijn zo m'n zoekplaatsen en bronnen?

Tijdens de vakantie (voorkeur voor Ierland) kom ik door Engeland en daar wonen lieden die regelmatig adverteren met 2e hands hengelsportartikelen. Sportsmail, Norris, maar ook Freeman en Ayers hebben soms leuke aanbiedingen. Zij handelen in het algemeen zeer correct; ik betaal meestal, na telefonisch overleg over de verzendkosten met een Eurocheque. Probleemloos!

Echte koopjes zul je echter moeten zoeken (bijvoorbeeld op onze - in aantal toenemende en in kwaliteit afnemende - rommelmarkten). Of je moet zelf gaan adverteren.

Ook de zgn. ruilbeurzen (Empel, Fly-Fair, Zaandam, Zeehengelbeurs etc.) leveren soms interessante vondsten op. En ook al ben ik van huis uit geen technicus, het opknappen van oude molens en reels (meestal door defecte onderdelen te vervangen) geeft mij veel plezier. Daarnaast heb ik een - soms - onbedwingbare neiging om van tweedelige hengels "smugglers" te willen maken, 4 of 6 delig, afhankelijk van m'n zaagwoede. Menig hengelvriend loopt daarom met een boogje om me heen. Vaak gaat zo'n zaagactie goed, soms fout. En dan heb ik weer een extra voorraad stukjes fiberglas of carbon, goed voor nieuwe smugglers. Of reishengels zoals men ze eufemistisch ook wel noemt. U ziet, de ziekte heeft vreemde uitwassen en deze worden in feite slechts begrensd door financiën en woonruimte.

Tot slot enkele konkrete zaken.

Puur toevallig vond ik onlangs een boekje uit de serie "Handig Bekeken" (maart 1953) met een bouwtekening voor een zelfbouwmolen. Een technisch ingenieur is er naar mijn schatting al gauw een kleine maand mee bezig om alles zelf te draaien en te buigen en te vijlen etc. Maar toch leuk.

Ik zoek dwarsstangetjes voor een ABU 1000C; een beugel voor een DAM 110 Quick. Mijn ABU collectie mist node een Record 700 en een zeereel, ABU 20.

Ik heb voor een zacht prijsje spoelen voor de HARDY Marquis 2/3, 10 en de Golden Prince

9/10 en 10/11.

Ik zoek een Altex MK I, slinger linkshandig, van Hardy.

Enkele - uiterlijk niet fraaie, maar innerlijk goudeerlijke - Pezon et Michel zeemolens heb ik in de aanbieding. Etc. etc.

Graag zie ik u in Empel op 28 april en besmet u - voorzover dit nog niet is geschied - met het verzamelaarsvirus.

Harry Kelly

MECHANISCHE VISHAKEN - WAT ZIJN DAT?

Naar aanleiding van vragen van leden van de VHV hierbij nadere uitleg over mijn verzameling mechanische haakjes en visklemmen. Onder mechanische vishaakjes versta ik haakjes die bij aanbeet van de vis automatisch dichtklappen aan de buitenkant van de vis, of openklappen (jaja!) aan de binnenkant.

Deze manier van vis vangen stamt uit de tijd dat een vis bemachtigen belangrijker was dan het onderdeel "ontspanning". Er werd geëxperimenteerd met bladveertjes, spiraalveertjes, sluitspeldveertjes of een overbrengings-mechanisme.

De haakjes werden veelal uitgevoerd in brons of messing, omdat ze duurder waren en vaak langere periodes onder water bleven. De haakjes zijn grotendeels vervaardigd voor de vangst van roofvissen zoals snoek, baars, snoekbaars, zalm, paling, etcetera. Ook konden de haakjes worden gebruikt aan "uitzet-lijnen" (repen, kk) zowel als aan een vishengel.

Mijn verzameling bestaat inmiddels uit zo'n 45 types. Ik verzamelde reeds dierenklemmen (om wild te vangen) en kwam zo'n zeven jaar geleden met het fenomeen "visklem" in aanraking. Als sportvisser wekte dat direct mijn interesse. Na wat zoek- en speur- en ruilwerk, heb ik deze verzameling, naast die van wildklemmen, die intussen zo'n 250 klemmen telt, van "muis" tot "olifant", kunnen bemachtigen! Ook heb ik diverse automatische vishaken dubbel; ik zou ze graag ruilen. Verder ben ik in het bezit van automatische visgaffs die dichtslaan om de vis. Maar dat is weer een heel ander verhaal. De oudste haakjes in mijn verzameling zijn van vóór 1900. De meeste zijn tussen 1920 - 1950 vervaardigd.

Afbeelding één toont de haakjes in opgestelde, gespannen toestand, afbeelding twee zoals ze eruit zien wanneer ze zijn dichtgeklapt.

ER IS INDERDAAD NOG VAN ALLES TE VERZAMELEN!

Joep Staps

Afbeelding 1

Afbeelding 2

BEURS BIJ GENT

Ons lid Jean-Paul de Gheest deelt mee dat op zaterdag 20 april van 12.00 tot 19.00 uur en op zondag 21 april van 10.00 tot 17.00 uur door de Oude Leie Vissers alweer de 7e Hengelsport Occasionmarkt wordt ingericht in zaal Dutry, Leernesesteeweg 54 in 9853 Bachte Maria Leerne (Deinze). Inbrengen materiaal vrijdag 19 april van 17.00 uur tot 20.00 uur en zaterdag 20 april van 9.00 tot 12.00 uur. Deelname is gratis; de organisatiekosten bedragen 20% van de verkoopprijs.

Aanrijden via de E 17; afrit 7, richting Deinze N35. Volgen over 3,2 km. Aan de derde lichten rechts N43. Na 250 meter aan de lichten links. Volgen over 700 meter tot aan lichten rechts. Na 2,2 km naast Fina station is Dutry.

Vanaf de E40: afrit 13, richting Deinze N466. Volgen over 4,2 km. Aan rondpunt rechtdoor N466. Na 3 km haakse bocht naar links, 100 meter verder voor Fina station is Dutry. Jean-Paul geeft verdere info via 09.386.87.21

AHV-BEURS

Op zaterdag 2 november houdt de Amsterdamse Hengelsport Vereniging een beurs zoals de onze. Er kunnen spullen worden ingebracht die door de organisatie worden verkocht, men kan ruilen en kopen, etcetera. De algemene verkooptafel zal worden bemand door twee topfiguren, te weten Karel Leijdsman en Kick Geudeker. Tafels kunnen worden gehuurd tegen tien gulden per stuk. De leiding is in handen van ons lid Tom Flipse (020 - 6157412). Locatie: De Halve Maen, Sloterweg 1345, Amsterdam/Sloten. De beurs loopt van 10.00 uur tot 15.30 uur.

PRIJZEN

Tom Flipse heeft een nieuwe versie uitgebracht van zijn bekende "kleine boekje" met daarin alle Nederlandstalige publicaties op "visgebied", ditmaal met een prijsaanduiding, een soort gemiddelde van wat hij zelf betaalde, van wat kennissen betaalden, van wat publicaties op veilingen opbrengen, enzovoorts. Attentie! De prijzen zijn geen wet van Meden en Perzen, dat zou maar narigheid geven. Het gaat om een indicatie die enigszins houvast geeft. Meer niet.

Kees Ketting

VROEGER WAS HET BETER

Naar aanleiding van het verzoek van Kees Ketting wil ik gaarne reageren op het vissen met oud hengelsportmateriaal.

Mijn verzamelgebied beslaat de naoorlogse periode tot 1965 en gaat over de artikelen die ik in die periode heb zien gebruiken of in mijn bezit had. Het gaat voornamelijk om werpmolens en een enkele werphengel, splitcane of glas.

Over het mechaniekje dat werpmolen genoemd is:

Op de eerste plaats wil ik stellen dat de functionele eisen die aan een werpmolen gesteld worden niet hoog zijn. Het gaat hier om een uitermate simpel mechaniekje dat:

- soepel lijn moet afgeven
- de lijn weer op een nette manier moet opwinden
- goed in de hand moet liggen
- de lijn op een soepele manier moet kunnen afgeven tijdens het drillen van een grote vis

Dit laatste punt is tevens het moeilijkst!

Aan deze eisen werd naar mijn mening reeds voor de oorlog ruimschoots voldaan door de molens van het merk Luxor. In mijn bezit is een Luxor van 1946 met halve beugel die door de eigenaar tot 3 jaar geleden nog regelmatig werd gebruikt in combinatie met een splitcane van 1946.

Ongeveer 15 jaar geleden zag ik dit molentje voor het eerst en de eigenaar vertelde mij dat het tandwiel gebroken was. Na het binnenste bekeken te hebben, raadde ik hem aan naar Jan Schreiner te gaan en het tandwiel van de Crack 100 te halen, eventueel met slinger vanwege de schroefdraad.

De eigenaar, een oom van mijn echtgenote, heeft dit gedaan. Het lukte hem niet het geheel goed in elkaar te krijgen waarop ik hem heb meegenomen en in orde heb gemaakt (je bent een genie op dit gebied of je bent het niet, zeg nou zelf).

Het molentje draaiend gemaakt, daarna uit elkaar gehaald, gelakt en weer gesmeerd en gemonteerd. O crime, weg authenticiteit. Gelakt, ander tandwiel en slinger - in de ogen van de purist geen knaak meer waard.

De eigenaar, Arnold Werter, was dolgelukkig en heeft hem nog jaren nadien met plezier gebruikt, totdat hij gezien zijn leeftijd stopte met hengelen. De splitcane, eentje van ome Co van Hoorn, en de Luxor kwamen bij mij in mijn kleine verzameling. Nooit heb ik de man gehoord over problemen met dit molentje.

Zelf ben ik begonnen met vissen met een Helifixje, zie het 1e exemplaar van het clubblad. Verwend met mooie spullen ben ik in mijn actieve visperiode nooit geweest; het weerhield me er niet van om veel te vissen en vooral ook heel veel te vangen.

Met het Helifixje werd gespind, gekarperd en op zee gevist. Na 6 jaar vaak op grove wijze

verkracht te zijn, te dikke lijnen, veel te zwaar lood, gaf ik hem aan mijn oom. Ik had mezelf een Luxor cadeau gedaan.

Bij Nelis Vogel, die had nog wat oude modellen liggen, ja we kennen ze wel die zwarte met die dunne beugel. Kosten: 35 gulden, dezelfde prijs als een Capje in 1960. Ditzelfde molentje is naar diezelfde oom gegaan nadat ik een goudkleurige Luxor 100 gekocht had. Met deze Luxor, ooit gekocht bij Bormann in de Jan Evertsenstraat in Amsterdam, wordt nog zeer regelmatig gevist. Meestal in combinatie met een Arjon splitcane.

Deze combinatie wordt meestal gebruikt om te spinnen en met een twister te peuteren. Om te karperen gebruik ik een Pelikaan 100 en een gemodificeerde Bretton 400. Bij de Bretton is de spoel vervangen door een Pelikaanspoel, evenals de helft van de slipplaten. De molens voldoen mij in ieder geval uitstekend. Ze worden gebruikt op moderne karperhengels in ons eigen verenigingswater (karpers tot 1 meter, de kleinste exemplaren zo'n 70 cm, prachtige slanke vissen en oersterk!).

Op de Waddenzee gebruik ik een Mitchell 306, een van de oudste. Voldoet nog uitstekend en draait tenminste de goede kant uit.

Deze zomer kocht ik van Herman Verswijveren een Capje met halve beugel en zo'n anti-retour met een schuifje. Op een Pateke en Morton holglashengel heb ik hiermee bij mijn broer op de boot enkele brasems van tussen de 50 en 60 cm gevangen op 10/00, gecontroleerd met de micrometer. Prachtige sport op die soepele glashengel. Zelfs het slipje kwam af en toe in actie.

Nee, ik mis die glimmers uit het Verre Oosten geen moment, want het enige dat naar mijn mening goed is is de reclamecampagne. Hierin word ik nog gesterkt door de regelmatige terugkerende stroom van reparaties aan die glimmers. Het ziet er geweldig uit, loopt soepel, maar niet te lang, want dat is effe niet de bedoeling. Er moet verkocht worden.

Geef mij maar zo'n ouderwets ding. Mij voldoen ze nog prima, en dat gelul over oscillerende windingen geloof ik wel. Laten die jongens in het Verre Oosten maar eens naar zo'n Luxor, Pelikaan, Sap of Supmatic kijken.

Geen gelul over tig lagers, simpele glijlagers en gaat jaren en jaren mee.

De functionaliteit is niet veranderd, alleen het jasje, maar lang niet altijd verbeterd.

Ik weet wel, vroeger was er ook rotzooi, maar ook daarvoor riepen we toen al de hulp van Japan in.

Ja ik weet het wel: er waren ook Nettuno's.

Het wordt tijd dat dit besef bij de consument groeit en gezien de gigantische prijzen van sommige molens kon het wel eens de moeite waard zijn om een Eurowerpmolen te produceren. Gezien de kwaliteit uit het Verre Oosten moet dit geen enkel probleem opleveren. Hoewel, ABU laat ook zijn molens gedeeltelijk in Verwegistan maken. Misschien zijn we nog steeds te duur?

Resumerend wil ik stellen dat de functionaliteit van de werpmolen tot op heden niet is gewijzigd.

Het enige wat werkelijk nieuw is is naar mijn mening de baitrunner. Deze is echter ontworpen voor een specifieke vorm van visserij. Een verbetering is ook de grote lijnrol. Naar mijn mening was het kinkend nylon mede een gevolg van de kleine diameter van die

rolletjes.

Aan de functionele eisen voor een werpmolen heeft Illingworth reeds lang voor de 2e wereldoorlog voldaan.

Carl Kuipers

OVER NEDERLANDSE WERPMOLENS

Long time ago there was the Tamson, en dat was maar goed ook.

De eerste werpmolen van Nederlands fabrikaat. Niet om aan te zien en nog minder om mee te vissen.

Toch heb ik nog diverse van die krenge zien gebruiken. Aan de Bosbaan werden die dingen door diverse AOWers, die daar hun tijd doorbrachten, gebruikt.

Wat waarschijnlijk maar weinigen weten is dat die Tamson nagemaakt is.

De vader van een vriendje van mij destijds, Gerrie Wilmans, bezat er een. De imitatie was, heel toepasselijk voor die tijd, gemonteerd op een hengel gemaakt van een tankantenne.

Toen ik ernaar vroeg vertelde de heer Wilmans heel trots dat die molen bij hun op de fabriek gemaakt was. Hij werkte nl. bij de Artillerie Inrichting Hembrug. Tegenwoordig heet dat Eurometaal, geloof ik.

Gezien het daar aanwezige instrumentarium moet het kopiëren van zo'n simpel mechaniek geen problemen opgeleverd hebben. Ik kan mij uiteraard niet meer herinneren of er duidelijke verschillen met de originele Tamson waren. Ik neem aan dat de merknaam niet meegegoten was.

Ik vermoed dat het broze binnenwerk van betere kwaliteit gemaakt is dan de originele Tamson.

Dus als een van de clubleden een Tamson heeft zonder merknaam, kan het gaan om een van de imitaties van de AI. Ik weet dat er toen meerdere van gemaakt zijn.

Die jongens hadden beter een Luxor na kunnen maken, maar die hadden ze blijkbaar niet. Misschien had een van de medewerkers problemen met de Tamson en heeft hem daar hersteld, waarop een aantal handige collega's de gelegenheid gebruikt hebben op kosten van de baas een aantal kopieën te maken.

Per slot van rekening waren werpmolens luxe artikelen in 1957.

Mocht iemand in het bezit zijn van zo'n exemplaar dan hoor ik het graag eens; die imitaties zijn denk ik heel zeldzaam.

Carl Kuipers

AANBIEDINGEN

Als redacteur van Hét Visblad ontvang ik (KK) af en toe verzoekjes om inlichtingen over oud materiaal en over aan- en verkoop ervan. Wanneer ze interessant (kunnen) zijn voor onze leden, zullen ze in het vervolg ook hier worden doorgegeven.

C.F. Man, Anne Franklaan 425, 1443 HM Purmerend, zoekt een eerste druk van "Kanjers". Hij heeft boeken en tijdschriften te koop en beschikt over gratis catalogi en folders. Bellen via 0299 - 433149.

André Dellaert, Potaardeberg 36 in 9820 Merebeke in Oost-Vlaanderen, 09-230.54.65 is gepensioneerd en vist niet meer. Hij heeft alle jaargangen van "Voor en Door de Visser" van 1969 t/m 1990 te koop voor de somma van 50 gulden.

B.W. Sterk, Boomgaard 21, 3291 TR Strijen, is in het bezit van een Nottingham reel die zijn vader in de Tweede Wereldoorlog gebruikte om te snoeken. De reel is in prima conditie en de heer Sterk overweegt verkoop. Men kan bellen met 078 - 6744038.

SERVICE

Trout and Salmon, Engels vliegvis tijdschrift, is enkele maanden geleden gestart met een interessant initiatief. Lezers kunnen van collectionneur Chris Sandford info krijgen over antiek materiaal. Men stuurt een kleurenfoto op - in geen geval het artikel! - waarna Chris zijn best doet gegevens op te duiken; ook komt hij tot een vrijblijvend waarde-oordeel. Zou dit een idee zijn voor ons? We zouden ermee aan de weg kunnen timmeren in allerlei visbladen (en geven dan stiekem meteen een nummertje reclame voor onze vereniging weg). Welke leden zijn bereid deze service, of een onderdeel daarvan, misschien in samenwerking met anderen, op zich te nemen?
Het bestuur hoort graag van u.

VERZOEKEN

Geef svp door aan de redactie wanneer u lucht krijgt van te organiseren beurzen, open dagen, interessante markten, veilingen en dergelijke. We publiceren de gegevens hier graag, opdat meer leden ervan kunnen profiteren.

Een lijstje met betrouwbare en vooral ook ONbetrouwbare handelaren in binnen- en buitenland blijft ook nog steeds een wens. Met wie doet u geregeld zaken? Wat is de specialiteit van de handelaar of firma? Hoe zijn uw ervaringen? Een kattebelletje is welkom.

Kees Ketting

HET VERZAMELVIRUS

De eerste kennismaking voor mij met een werpmolen was in 1950. Ik was toen een jaar of tien en bracht de vacaties door op de sleepboot van mijn vader. Op reis naar Antwerpen deden we Hansweert aan om proviand in te nemen. Ik "struinde" langs de havendammen waar het rook naar mosselen en zilt water.

Op de punt van de havendam zat een hengelaar die mijn aandacht trok. Het zal wel een Belg geweest zijn. Op zijn driedelige hengel zat een interessant apparaat. Het blonk mooi en zag er magisch uit. De draad verdween in die molen (ik dacht toen dat de draad door de beugel ging) en bij het binnendraaien ging de spoel langzaam op en neer. Het zal wel een Luxor of RU geweest zijn. Als het lood te water werd geworpen nam hij een katachtige houding aan. (Hij viste op de top) Bij de geringste beweging van de top werd aangeslagen en kwam het bijzondere mechanische ding weer in werking. Zoiets vergeet je nooit weer!

Thuis in Zwijndrecht gekomen had het virus zich al genesteld. Aan de onderdijkse Rijnweg was een winkeltje waar ze duiven en kippenvoer verkochten, en ook wat hengelspulletjes. Tjoek-visjes ook! Dat was stropen wat je ermee deed; ik heb er nooit een durven kopen. Haspels of reeltjes had hij niet, daar moest je voor naar Dordrecht.

Bij "Van Wel" en op de voorstraat een ijzerwinkeltje, waar ik een reeltje kocht. Blank metalen spoeltje en zwarte zijplaatjes en een klikrateltje! Dat zag er mooi uit! Thuis gekomen maakte ik van een stevig topeind van een bamboe-hengel een werphengeltje. Koperen oogjes werden met dun vliegertouw aangebracht en gefixeerd met de nagellak van mijn oudere zusje.

Met dik touw maakte ik een handvat en daarop het reeltje. Voor mij zag het er fantastisch uit. Toen nog het kunstaas! Dat winkeltje had ook nog een Heinzblikker (had ik hem nog maar!) Gemonteerd en proberen te werpen, wat natuurlijk van geen kant lukte! Ik was vindingrijk! Dan maar wat schuiflood ervoor! Dat wilde wel wegvliegen. Het projectiel ging dwars door de ruit van een Bieboschbootje en als ik was doorgedaan had ik het bootje tot zinken gebracht.

De bekende pruik ontstond, en na een uur martelen ging ik naar een steiger die enige meters boven water was gelegen. Toen maar recht op en neer vissen en er werden wat baarzen gevangen!

Terug naar huis werd ik op straat aangehouden door een man met een leren jas en zo'n lederen vliegeniersmuts op, die op een Solex zat. "Wat heb jij daar nou?" "Een werphengel", zei ik! "Nou dan moet je vanavond maar eens bij mij thuis langskomen!" Nou, dat hoefde hij geen tweede keer te zeggen. 's Avonds om zeven uur op de stoep van wat later de plaatselijke schoenlapper Frans Boudewijns bleek te zijn. Op de tafel van zijn werkplaatsje lag een mooie slanke zwarte molen en op de vloer in de hoek stond een slank werphengeltje. Verder lagen erop de tafel allerlei attribootjes om spinners te maken. Hij gebruikte het model dat later de Rafale van Pezon & Michel bleek te zijn.

De molen was *natuurlijk* de Mitchell 300 en de hengel de Arjon medium. Tja daar sta je dan. Hoe kom je aan geld om zulke dingen aan te schaffen. Als ik iets in mijn kop had dan

kwam het er ook! Mijn vader was goedgeefs (ik was van de straat) en van een neef die dikwijls te diep in het glaasje keek, kreeg ik de rest.

Met Boudewijns, achterop de brommer naar Haitsma in Slikkerveer. Een aardig molentje (een Cargem) waarvan je het koperen hoofdtandwiel zag draaien en een D.A.M. werphengeltje gekocht. Onder eind van bamboe en een top van splitcane! Later werd het molentje verkocht aan een plaatselijke diender (met winst!) als revanche op het afpikken van de nodige voetballen.

Bij "Van Wel" in Dordrecht lag in de etalage een mooie C.A.P. met bruin doosje! Op de molenkop het merk van de importeur: "Albatros", van het Vogel-imperium. Het was een echte C.A.P., die later de Mitchell 304 werd. Ik heb hem nog! Het was eigenlijk mijn eerste "verzamelmolen".

De volgende infectie in 1978 was het ontdekken van een deel van Geudeker op de Rotterdamse vlooienmarkt: Beet! Ik verwonderde me over de goede staat met al die haakjes en stukken nylon in transparante hoesjes, en het rood-wit-blauwe Rotterdammertje er nog in! Er werden meer boeken op de kop getikt, meestal op marktjes. Later kwam je in contact met een aantal leveranciers, die je goed een poot uittrokken! (Maar ja daar was je dan zelf bij)

Het verzamelvirus sloeg verder toe. Ik had me als doel gesteld alles te verzamelen uit die goede veertig en vijftiger jaren? Ik had daar binding mee en had het zelf ook gezien en in handen gehad. Luxors, Benoras, Records, Pelicans en Staro's. Molens waarvan je de advertenties zag in de jaargangen van de hengelsportbladen uit die jaren! Probeer ze te pakken te krijgen. Het is prachtig naslagwerk en ze staan vol met verhalen van bekende schrijvers uit die jaren: Schreiner, Domhof, van Beurden en last but not least Ketting.

Zo zie je dat je op verschillende manieren kan verzamelen. Bij mij dus uit nostalgische overwegingen! Overigens is het ook spannend om met die oude machientjes te vissen. Ze blijken nog steeds heel functioneel. Vooral de Luxor, Crack en C.A.P. blinken uit door functionaliteit. Ik vind ook dat als je ervan uitgaat met oude spullen te vissen, je het kan veroorloven om bijvoorbeeld molens te reviseren of met andere onderdelen weer bruikbaar te maken.

Voor verzamelaars die serieus omgaan met de materie, vind ik dat men de molens, hengels etc. zoveel mogelijk in de staat moet laten zoals ze zijn. (*passieve conservering*) Dus geen molens gaan moffelen, koperen reels oppoetsen tot je er zere ogen van krijgt. Hou het mooie door de tijd gevormde patina (laag-oppervlakte) in ere en zet ze hooguit in de was of niet-zure olie. Ik heb bijvoorbeeld goede ervaring met Balistol.

Ook oude hengels - laat het mooie craquelé-verniss erop zitten! Antiekwas erover en je houdt de boel in ere. Kom je na jaren tot de conclusie dat je je verzameling wilt saneren, dan kan je je gaan specialiseren. Bijvoorbeeld alleen Luxors in alle vormen of Greenhearthengels. Ook het verzamelen van kunstaas is boeiend (en neemt niet veel plaats in).

Resumerend kan ik het volgende adviseren:

- Koop alles voor redelijke prijzen wat je kan vinden.

- Gebruik dit als ruilmateriaal of je moet zo gek zijn als ik dat je alles verzamelt uit de 40- en 50-er jaren.
- Plaats gratis advertenties in streekbladen.
- Reken geen woekerprijzen.
- Houd het gezellig!
- Ga nooit molens, reels etc. bijwerken met verf e.d.
- Laat ze liefst zoveel mogelijk in de staat waarin ze zijn. (verwijder wél zand en stof)
- Geef ze een neutrale oliebeurt.
- Pas op met agressieve middelen als tri, benzine etc.
- Verwijder van hengels, houten wormenbakken nooit de oude vernis, was of andere lagen. Hooguit een antiek wasje erop.
- Onthou en noteer, (geef de objecten een nummer) van wie soms dingen geweest zijn. Bijvoorbeeld: de karperhengel van Dirk de vries, of de Luxor van Van Beurden.
- Vraag advies aan bevriende collectionneurs.
- Laat niet anderen dure boeken kopen om ze vervolgens zelf "even" te kopiëren.
- Koop oude jaargangen van hengelsporttijdschriften -verknip ze niet.
- Verzamel oude hengelsportboeken en lees ze dan ook! Zet ze niet alleen voor het mooie ruggetje in de kast.
- Gun een ander ook wat! (wie goed doet, goed ontmoet)
- Maak een lijst van wat je zoekt of wilt ruilen.
- Als je een zeer hoofd hebt gekregen van al deze adviezen ga dan een dagje vissen

Adri Mouthaan

BEURSBERICHT

We hebben onze zesde beurs achter de rug. Gezien de reacties van de diverse leden die we hebben gesproken was het weer een onverdeeld succes. De opzet van de initiatiefnemers van de VHV was om tweemaal per jaar de verzamelaars bijeen te brengen. We menen een goede formule voor die bijeenkomst te hebben gevonden. Voor een zeer gering bedrag kunnen onze leden een tafel huren om hun spullen aan te bieden. Ook voor degenen die geen tafel willen huren is de beurs een nuttig en leerzaam ontmoetingspunt.

Over de verkoop horen we verschillende meningen. De een is tevreden en de ander vindt dat door de vergelijking-mogelijkheid de prijzen een dalende tendens vertonen. Tja, wat dat betreft is onze beurs onderhevig aan vraag en aanbod. Wie een goedkoop Mitchell'tje zoekt heeft een grote keus en u kunt in de tocht langs de diverse tafels de mooiste en de goedkoopste uitzoeken. Japanse molens zijn helemaal niet gevraagd. Wie nu beurs na beurs met dezelfde onverkoopbare spullen blijft zitten moet of drastisch verlagen of de hele handel afstaan aan ons onderdelen-magazijn dat door Carl Kuipers wordt beheerd. Carl vertelde me overigens dat ik zo ongeveer de enige was die hem regelmatig van halve en hele molentjes voorzag. Kom heren en dames verzamelaars, doe uw overvloedige en kapotte spullen in een doos en geef ze aan Carl! En aarzel niet om een beroep te doen op Carl als u wat mist of als er wat gerepareerd moet worden.

Over onze inbrengtafel het volgende: we denken dat de ingebrachte spullen over het algemeen te hoog zijn geprijsd. Met het gevolg dat veel blijft liggen. We zouden inbrengers willen adviseren om 20 procent onder de gangbare prijs te gaan zitten. Hoe kunt u die lage prijs bepalen? Wel, dat is eenvoudig, vraag advies aan degene die aan de inbrengtafel zit. En weet hij het niet, dan is er altijd wel een deskundige in de zaal die uitkomst kan bieden. Datzelfde geldt ook voor de veilingprijzen. Ook hier kan ingewonnen advies voorkomen dat de goederen onverkocht teruggaan. Het is plezierig om te constateren dat bijna iedereen zich houdt aan ons verzoek om alle waar duidelijk van een prijs te voorzien.

Iwan Garay

BELOFTEN MAKEN SCHULD

Over kopij dit nummer geen klagen, maar het donkerbruine vermoeden bestaat dat dit vast niet zo blijft.

We wachten nog met smart op (reeds toegezegde kopij) over Veilingen, oude DAM-molens, oude Mitchell's, "ABU" en "Geen Nieuwe Spullen In Oud-Empel".

Nee, we noemen geen namen maar houden wel de vinger aan de pols.

POEN

Wederom is het niet gelukt de VHV een stand te laten bemannen op de VISMA. We willen wel maar de Visma wil niet.

Winkeliers zijn bevreesd dat bezoekers die eventueel op onze stand iets kopen minder geld zullen uitgeven aan de spullen die zij op de Visma aanbieden.

Dat bezoekers op onze stand oud gerei kunnen VERKOPEN en met de opbrengst daarvan bij hunne heren winkeliers allicht nieuw gerei gaan aanschaffen, komt niet bij hen op.

Mag men dit kortzichtigheid noemen?

TAFELS TELLEN

Hebt u al genoteerd dat de tweede beurs dit jaar zal worden gehouden op zaterdag 19 oktober, wederom in onze eigen locatie, De Lachende Vis?

De bedoeling is dan het aantal tafels uit te breiden. Heb er desalniettemin begrip voor dat tafels niet onbeperkt beschikbaar zijn.

Ook wij moeten woekeren met de ruimte die we hebben en verzoeken als "doe mij maar vier tafels" kunnen we echt niet honoreren.

Kees Ketting

NIEUWE LEDEN

Gerrit Bos
Mackayware 13
8014 RV Zwolle
Tel.: 038 - 4652557
Boeken

Jeroen van Boxtel
Coba Pulskenslaan 11
5025 WD Tilburg
Tel.: 013 - 4683433
(Engelse) werpmolens/houten reels (starback's)/
houten-, koperen- en zinken artikelen

M.J.P. Buree
Sassenheimstraat 33 III
1059 BB Amsterdam
Tel.: 020 - 6671594

Richard van der Camp
Burg, Tellegenstraat 128 hs
1073 KG Amsterdam
Werpmolens

G.J.S.J. (George) Dubois
Van Claarenbeekstraat 7
5371 BK Ravenstein
Tel.: 0486 - 411567
Mitchell & Penn werpmolens

Friedrich Duhme
Spitalstrasse 5-1
74172 Neckarsulm, B.R.D.
Tel.: 071327732
D.A.M. & ABU

Wim van Eykelenburg & Jolanda van Nijkerk
Westergo 53
3891 BW Zeewolde
Tel.: 036 - 5221027
Algemeen

Hugo Martel
Wagenaarstraat 7
8310 Brugge 3, België
Tel.: 050 - 357596
Alles over vlagzalm

Ernst Plachner
Erlenstrasse 56
57234 Wilnsdorf, B.R.D.
D.A.M. werpmolens & reels/catalogi

Laurent Sainsot
27, rue Lorilleux
92800 Puteaux, France
Tel.: 147758413
Fax.: 147297900
Algemeen

John Vos
Postbus 50129
1305 AC Almere
Tel.: 036 - 5314399
Algemeen

Jerry Weijers
Laurierhof 7
3355 RM Papendrecht
Tel. + fax.: 078 - 6152541
Algemeen

H.(Henk) van Wijhe
Weidedreef 52
3947 NW Langbroek
Tel.: 0343 - 562595
Splitcane hengels

MUTATIES LEDENLIJST

J.H.W. (Jan) van den Hatert
Rijnstraat 12
4031 KL Ingen
Tel.: 0344 - 603194
Splitcane karperhengels/centrepinreels

K. Kleijn
Rivierdijk 62
3361 AR Sliedrecht
Tel.: 0184 - 416089
Algemeen

Leo Kortekaas
Rupert Mayerstrasse 27
90475 Nürnberg, B.R.D.
Tel.: 0911890703
Algemeen

J.G.M. (Joep) Staps
Wilgenstraat 27
5038 PB Tilburg
Tel.: 013 - 5431981
Mechanische vishaakjes, - visklemmen,
- gaffs

Frits van Stekelenburg
Carolusdreef 110
5552 CE Valkenswaard
Tel.: 040 - 2012826
Algemeen

M.T.H. (Michel) Vercoelen
Sapmastraat 10
1624 CM Hoorn
Tel.: 0229 - 245624
Algemeen

